

Sygn. akt VI U 403/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 8 grudnia 2015 r., znak: (...)

w sprawie: B. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. K. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2015 r. na podstawie art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 403/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpatrzeniu wniosku B. K. z dnia 1 grudnia 2015r. – odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż zgodnie z art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949r. emerytura przysługuje po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 65 lat dla mężczyzn oraz udowodnieniu okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 20 lat. Przyczyną odmowy przyznania ubezpieczonemu tej emerytury było nieudowodnienie przez niego 20-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy twierdził przy tym, iż ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu składkowego i nieskładkowego, jak również wyjaśnił, że nie uwzględnił okresu od 1 września 1963r. do 14 kwietnia 1967r., gdyż przedłożone świadectwo pracy nie spełnia wymogów formalnych – brak pieczętki imiennej osoby sporządzającej świadectwo pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony – wnioskodawca B. K., kwestionując zasadność zawartego w niej rozstrzygnięcia, zgodnie z którym odmówiono mu prawa do emerytury, nie uwzględniając okresu jego pracowniczego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od 1 września 1963r. do 14 kwietnia 1967r.

Powoływał się on m.in. na autentyczność świadectwa pracy, potwierdzającego powyższy okres pracowniczego zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ ten nadmienił, iż ubezpieczony składał uprzednio wniosek o emeryturę z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (decyzja z dnia 19 stycznia 2015r., znak: (...))

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Ubezpieczony B. K. (urodz. (...)) w dniu 1 grudnia 2015r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o emeryturę.

W okresie od 1 września 1963r. do 14 kwietnia 1967r. ubezpieczony zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. (...) (...) w I., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej w celu odbycia wstępnego stażu pracy (w okresie od 1 września 1963r. do 31 sierpnia 1964r.), a następnie na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku pomocnika monterów wodno-kanalizacyjnych, a następnie na stanowisku monterów wodno-kanalizacyjnych.

(dowody: świadectwo pracy z dnia 14 kwietnia 1967r. – w aktach osobowych i aktach emerytalnych ubezpieczonego, dokumenty w aktach osobowych, w tym umowa o pracę z absolwentem szkoły zawodowej)

Okoliczność, iż powyższy okres pracowniczego zatrudnienia powołany należy zakwalifikować jako okres składkowy stała się w toku procesu między stronami niesporna (tak pismo procesowe pełnomocnika ZUS z dnia 24 stycznia 2017r. – k.82 a.s.).

Decyzją z dnia 19 stycznia 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał B. K. emeryturę rolniczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. 2013r., poz.1403 ze zm.) od dnia 1 grudnia 2014r. (dowód: k.22 akt emerytalnych KRUS). Ubezpieczony posiadał następujące okresy ubezpieczenia rolniczego:

- od 15 kwietnia 1967r. do 5 sierpnia 1980r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców,
- od 6 sierpnia 1980r. do 3 kwietnia 2006r. prowadził własne gospodarstwo rolne,
- od 4 kwietnia 2006r. do 19 stycznia 2015r. (t.j. do dnia decyzji o przyznaniu mu emerytury rolniczej) pobierał rentę strukturalną.

Łącznie ubezpieczony przepracował w rolnictwie 47 lat 9 miesięcy i 5 dni, natomiast do nabycia prawa do emerytury rolniczej wystarczył mu okres 25 lat, zgodnie z unormowaniem zamieszczonym w art.19 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 2016r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2016r., poz.277 ze zm.).

Okres ubezpieczenia społecznego rolników potrzebny do nabycia prawa do emerytury rolniczej w wymiarze 25 lat Prezes KRUS uwzględnił do nabycia samego prawa do tego świadczenia. Był to okres od (...)do (...) (kiedy to ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny 65 lat). Pozostałe posiadane przez ubezpieczonego okresy ubezpieczenia rolniczego przypadające przed dniem (...). nie były uwzględnione do nabycia przez niego prawa do emerytury rolniczej: od 1 września 1963r. do 4 października 1986r. (w ciągłości) – łącznie 17 lat 1 miesiąc i 4 dni.

(dowody: raport ustalenia uprawnień do świadczenia z dnia 14 stycznia 2015r. – k.21 akt emerytalnych powoda prowadzonych przez Prezesa KRUS; zeznania świadka J. S. – protokół rozprawy k.75 – 78 a.s., pismo KRUS Oddziału (...) w B. z dnia 2 listopada 2016r. – k.51 a.s.)

Powyższe ustalenia faktyczne podlegają subsumpcji pod właściwe przepisy prawa materialnego, w szczególności art.28 w związku z art.10 ust.1 pkt 1-3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia kwestii, czy okres posiadany przez ubezpieczonego ubezpieczenia pracowniczego (od 1 września 1963r. do 14 kwietnia 1967r. – 3 lata 7 miesięcy i 14 dni) może zostać uzupełniony tymi okresami wskazanymi w art.10 ust.1 pkt 1-3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, które nie zostały (w łącznym wymiarze 17 lat 1 miesiąc i 4 dni) uwzględnione przez rolniczy organ rentowy (Prezesa KRUS) do nabycia prawa do emerytury rolniczej.

Wskazać bowiem w tym miejscu należy, iż art.10 ust.3 ustawy FUS stanowi, iż okresów, o których mowa w ust.1 art.10 nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie zaś z art.10 ust.7 tej ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je z zastrzeżeniem art.56, jak okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art.5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Ubezpieczony posiadał okresy uzupełniające, w rozumieniu art.10 ust.1 pkt 1-3 w wymiarze 17 lat 1 miesiąca i 4 dni i nie zostały one – jak już wcześniej zaznaczono, uwzględnione przez Prezesa KRUS do nabycia prawa do emerytury rolniczej. Mogły one zatem uzupełnić jako okresy równoznaczne z okresami składkowymi, emerytalny staż pracowniczy powoda w wymiarze 3 lat 7 miesięcy i 14 dni, w zakresie niezbędnym do osiągnięcia wymaganych dla mężczyzn w art.28 pkt 2 ustawy FUS 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Tego rodzaju stanowisko uznać należy za utrwalone w orzecznictwie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2009r. I UK 168/09 – LEX nr 570124).

Z powyższych motywów na podstawie art.477¹⁴ § 2 K.p.c. i powołanych wyżej przepisów prawa materialnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie art.28 powyższej ustawy emerytalnej.

Podawana w toku procesu przez strony kwestia zbiegu prawa do świadczeń jest wtórna do kwestii rozstrzyganej w niniejszej sprawie prawa powoda do nabycia emerytury w systemie pracowniczego ubezpieczenia społecznego.

Wobec ustalenia w postępowaniu sądowym istotnych okoliczności sprawy na podstawie dowodów, którymi nie dysponował w postępowaniu administracyjnym ZUS Oddział w B. brak było podstaw do obciążenia go odpowiedzialnością, o której mowa w art.118 ust.1a ustawy emerytalnej z dnia 17 grudnia 1998r. (punkt II wyroku).

SSO Janusz Madej